

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Αιτίες και αφορμές του πολέμου

Η μεγάλη δύναμη της Αθήνας έγινε η αιτία να ανησυχήσουν η Σπάρτη και η Κόρινθος. Αφορμή του πολέμου υπήρξε η προσπάθεια της Αθήνας να αναπτύξει το εμπόριό της στο Ιόνιο πέλαγος. Μια προσπάθεια να βρεθεί λύση δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα και ο πόλεμος άρχισε.

Χατζόγλου Μαρία

Η Αθήνα έγινε πλούσια πόλη, που είχε απλώσει την κυριαρχία της σ' όλο σχεδόν το Αιγαίο.

Από την άλλη πλευρά στεκόταν η Σπάρτη, έχοντας με το μέρος της τις περισσότερες πόλεις της Πελοποννήσου.

Οι σχέσεις των δύο αυτών πόλεων δεν ήταν καλές. Τις χώριζαν πολλές διαφορές.

Έχουμε διαφορετικό πολίτευμα. Έχουμε δημοκρατία.

Αθηναίοι

Εμείς έχουμε ολιγαρχία.

Σπαρτιάτες

Οι σχέσεις των δύο αυτών πόλεων δεν ήταν καλές. Τις χώριζαν πολλές διαφορές.

Έχουμε
διαφορετικό
τρόπο ζωής .

Ζούμε άνετη ζωή
με πολλές
ατομικές
ελευθερίες.

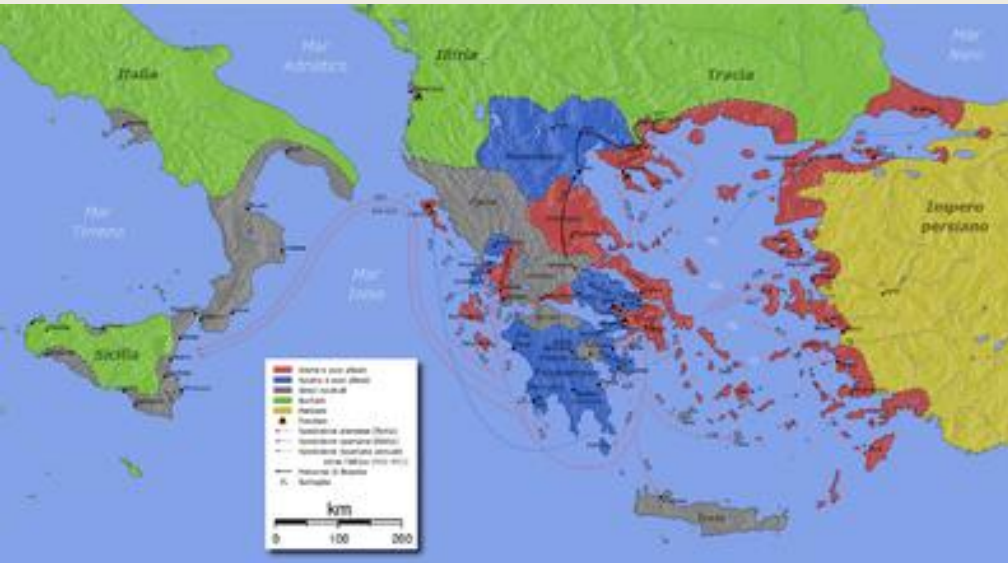
Αθηναίοι

Εμείς ζούμε λιτά και
όλη μας τη ζωή
εκπαιδευόμαστε

Σπαρτιάτες

Αιτίες του πολέμου Αιτία : σοβαρός λόγος για να γίνει κάτι

1. Η Αθήνα είχε απλώσει την κυριαρχία της σχεδόν σε όλο το Αιγαίο.

2. Η Αθήνα θέλησε να πουλήσει τα προϊόντα της στη δυτική Ελλάδα και την Ιταλία.

3. Από την επέκταση του εμπορίου των Αθηναίων έπαθαν οικονομική ζημιά οι Κορίνθιοι, που ήταν φίλοι των Σπαρτιατών.

4. Διαφορετικά πολιτεύματα

5. Διαφορετικός τρόπος ζωής.

Όλες αυτές οι αιτίες εύκολα μπορούσαν να οδηγήσουν σ' ένα πόλεμο.

Η αφορμή δεν άργησε να βρεθεί. Οι Κερκυραίοι, που είχαν διαφορές με τους Κορίνθιους, ζήτησαν βοήθεια από τους Αθηναίους.

Οι αντίπαλες παρατάξεις στον πελοποννησιακό πόλεμο.

Οι Αθηναίοι, που ενδιαφέρονταν για το εμπόριο της περιοχής, θεώρησαν το γεγονός αυτό ως μεγάλη ευκαιρία. Αποφάσισαν λοιπόν να πάνε με το μέρος των Κερκυραίων.

Οι αντίπαλες παρατάξεις στον πελοποννησιακό πόλεμο.

Οι Κορίνθιοι προσπάθησαν τότε να βλάψουν τους Αθηναίους στη Μακεδονία.

Οι αντίπαλες παρατάξεις στον πελοποννησιακό πόλεμο.

Η κατάσταση χειροτέρευσε. Οι αντιπρόσωποι της Πελοποννησιακής συμμαχίας συγκεντρώθηκαν στη Σπάρτη και αποφάσισαν να γίνει πόλεμος. Ο πόλεμος θα γινόταν ανάμεσα σε Έλληνες και ήταν πολύ κακό αυτό.

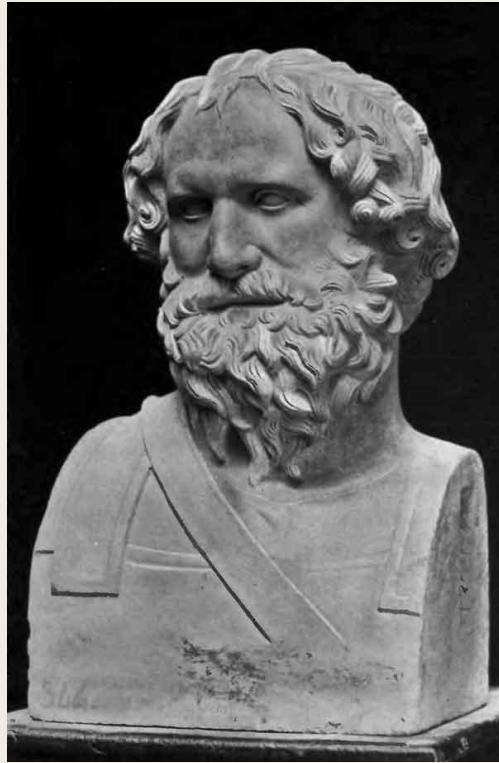

Οι αντίπαλες παρατάξεις στον πελοποννησιακό πόλεμο.

Αντιμέτωπες ήταν δυο πολύ μεγάλες συμμαχίες, η **Πελοποννησιακή** και η **Αθηναϊκή**. Η πρώτη ήταν ισχυρή στην ξηρά και η δεύτερη στη θάλασσα. Κανένας δεν μπορούσε πια να μαντέψει ποιος θα έβγαине νικητής.

Έγινε μια τελευταία προσπάθεια να τα βρουν οι δυο αντίπαλοι, μα στάθηκε αδύνατο. Ο απεσταλμένος του βασιλιά Αρχίδαμου, Μελήσιππος, γύρισε, χωρίς να καταφέρει να πείσει τους Αθηναίους.

Φεύγοντας μάλιστα από την Αθήνα είπε λόγια που φάνηκαν προφητικά: «αυτή η ημέρα θα γίνει αρχή μεγάλης συμφοράς για τους Έλληνες». Και δεν είχε άδικο.

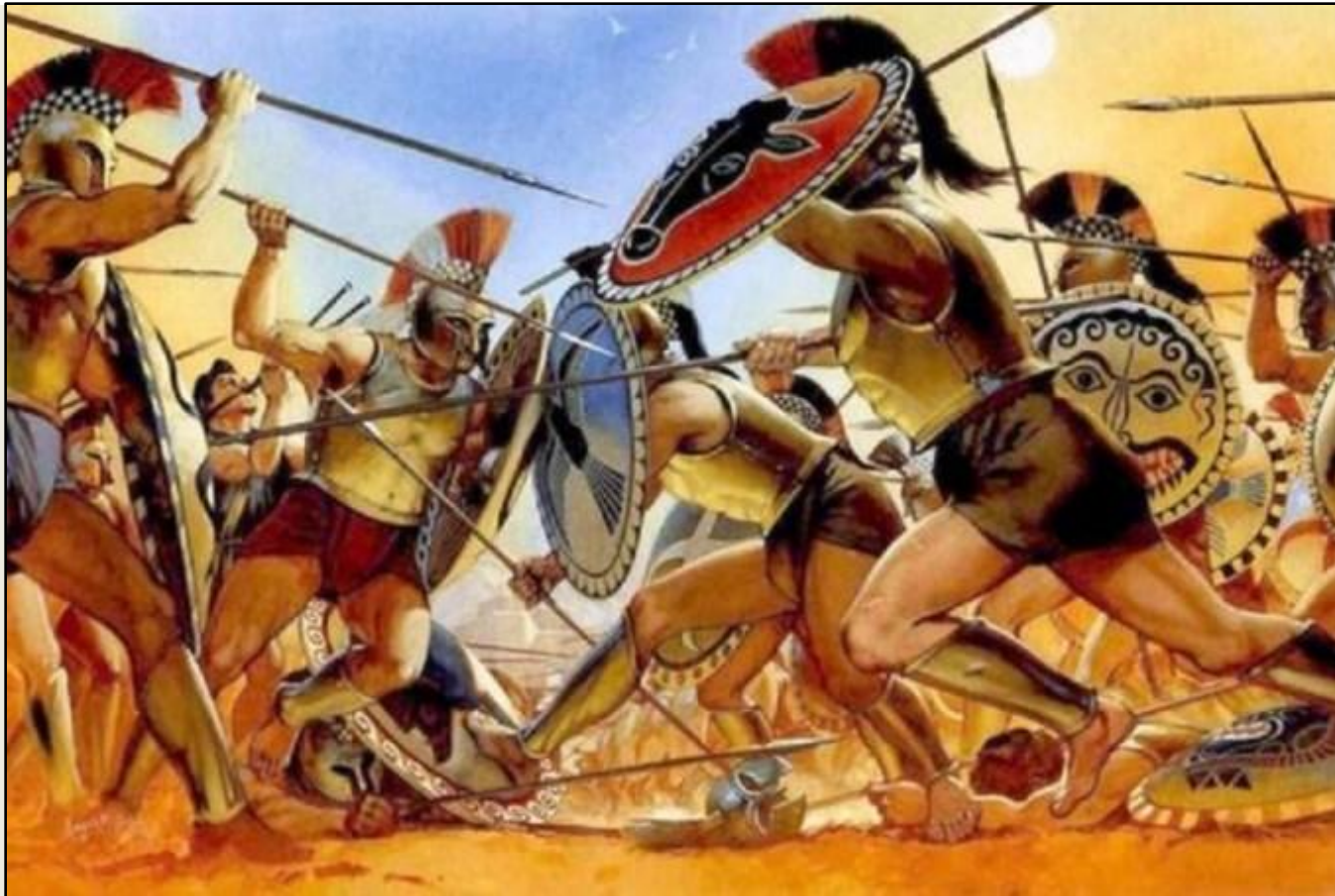
Έτσι άρχισε ένας **εμφύλιος** πόλεμος που όλα έδειχναν πως θα διαρκούσε πολύ. Οι αντίπαλοι πολεμούσαν από την άνοιξη ως το φθινόπωρο. Τον χειμώνα σταματούσαν για να κάνουν τις απαραίτητες προετοιμασίες

παράθεμα 1 **Εμφύλιος πόλεμος**

Στον Πελοποννησιακό πόλεμο, όποιος φερόταν σκληρά στους αντιπάλους του σ' αυτόν έδειχναν εμπιστοσύνη. Όποιος έβαζε στο νου του να κάνει ένα κακό αυτόν θεωρούσαν έξυπνο. Όποιοι ανήκαν στο ίδιο κόμμα αυτοί θεωρούνταν καλύτεροι από συγγενείς.

Θουκυδίδης, Ιστορία, Γ.82 (διασκευή)

παράθεμα 2 Η φωνή της λογικής

4. Αθηναϊκή τριήρης σε αναπαράσταση (Ναυτικό Μουσείο Αθηνών)

Ο Αθηναίος αντιπρόσωπος Καλλίστρατος είπε στους Σπαρτιάτες τα παρακάτω σοφά λόγια: «Πάντοτε γίνονται πόλεμοι και τελειώνουν. Οι άνθρωποι όμως επιθυμούμε την ειρήνη. Την ειρήνη πρέπει να την υπογράψουμε, προτού μας χτυπήσουν μεγάλες συμφορές. Ο πόλεμος φέρνει μόνο καταστροφές. Γι' αυτό δεν πρέπει να μοιάσουμε στους πρωταθλητές που περιμένουν να νικηθούν, για να φύγουν από το στίβο. Πρέπει λοιπόν να γίνουμε φίλοι, όσο ακόμη είμαστε δυνατοί και ευτυχισμένοι».

Ξενοφώντας, Ελληνικά, ΣΤ 3, 15-17 (διασκευή)